

DE WERKING VAN DE WARE SECUNDAIRE CUSPEN

Verslag van een onderzoek.

Threes Brouwers

Inleiding

Als het over progressieve astrologie gaat en de daarbij gebruikte methodes, zijn er natuurlijk een hoop verschillen tussen astrologen uit verschillende scholen. De een zweert bij de secundaire directies, de ander kiest voor een variatie van de zonnebogen, en de volgende vindt de primaire standen onontbeerlijk, en natuurlijk zijn er astrologen die voor combinaties van systemen kiezen. Ik beschouw die verschillen als het gereedschap dat de astroloog kiest, omdat hij/zij hiermee het beste kan werken. En het is dan ook niet mijn bedoeling om in dit artikel de waarheid te onthullen, want die heb ik evenmin in pacht. Wel wil ik u laten zien wat er de afgelopen jaren kwam uit een intensief onderzoek naar progressieve standen en het moment dat deze uitwerken.

Gelukkig is er ook veel overeenstemming in de progressieve astrologie. Zo zullen weinig astrologen de transits ter discussie stellen en verder is het vergelijken van de secundaire planeten ten opzichte van de radixstanden, vrij algemeen aanvaard. Dat we daarbij alleen de vooruitgeschoven planeten beschouwen en niet ook nog naar de secundaire cuspen moeten kijken, is ook een opvatting waarover vrij algemeen consensus heerst. De meeste astrologen die, zoals ik, ook de primaire directies betrekken bij de progressieve analyse van de horoscoop, zijn van mening dat de cuspen bij de primaire directies wel van belang zijn, al zal niet iedereen daarbij ook de tussenliggende cuspen betrekken.

Dat de meeste computerprogramma's ons bij de secundaire directies ook secundaire cuspen leveren, doet daar niets aan af. De meeste professionele astrologen kijken daar niet naar, doorgaans omdat uit ervaring is gebleken dat deze standen weinig opleveren of er vaak net naast zitten. Dat kan verklaard worden door het feit dat het verschil met de primaire cuspen over het algemeen slechts enkele graden, of nog minder bedraagt, zodat nogal eens blijkt dat de treffers daar wel gevonden kunnen worden.

Het is onder astrologen algemeen bekend dat de secundaire tijdsleutel van 'een dag is een jaar' niet wordt toegepast op de secundaire cuspen, maar dat deze gevonden worden door het verschil in sterrentijd tussen het geboortemoment en de secundaire dag bij elkaar op te tellen en in een huizentabel (voor de geboorteplaats) terug te zoeken. Dan ontstaan cuspen die met ongeveer een graad per jaar door de horoscoop lopen.

Zouden we op deze cuspen dezelfde tijdsleutel toepassen als op de planeten, dan ontstaan dagelijkse cuspen die met gemiddeld één graad per dag door de horoscoop lopen. Ik heb altijd aangenomen dat we daar verder niet naar kijken omdat het om zulke snelle bewegingen gaat, te snel om tot waarneembare ervaringen te leiden.

Tot ik door de kosmos op dit pad werd gezet en in het onderzoek dat volgde, heel andere dingen ontdekte.

Aanleiding voor dit onderzoek

Op 12 januari 2008 stierf mijn geliefde vriendin, net op het moment dat ik bij haar de wacht hield. Dat stelde mij in de gelegenheid het sterfmoment heel precies te bepalen op 6:43. Thuis

gekomen kon ik niet veel anders doen dan rouwen door me in haar horoscoop en het sterfmoment te verdiepen. Daarbij viel me al gauw iets hoogst merkwaardigs op. Dat zijzelf van 01-12 was en stierf op 12-01, kan natuurlijk volkomen toeval zijn, maar dat de van haar bekende geboortetijd slechts 3 minuten afweek van het sterfmoment, vond ik wel erg frappant en gaf mij het idee dat in dit moment en op deze dag iets te vinden zou moeten zijn. Dat bleek echter met de mij tot dan toe bekende technieken niet het geval. Geen enkel transiterend punt activeerde een toepasselijk stukje in de radix. Wel zag ik een transit van Saturnus als heer 3 over het MC, maar die was al maanden aan het werk en zou dat ook nog even zijn. Bovendien zult u het me eens zijn dat bij een dergelijke gebeurtenis van zulk groot belang, er toch meer aan de hand moet zijn, en dan met name rond het 8^e principe? Deze onduidelijkheid vormde voor mij de aanleiding me hierin te gaan verdiepen en alles uit de kast te halen wat mogelijkwijs de verklaring zou kunnen bieden. Want ik ben lang genoeg met astrologie bezig om een sterk vermoeden te hebben dat dit niet zomaar op dat moment gebeurde. Bovendien ben ik al een tijd lang gefascineerd bezig met allerlei astrologisch onderzoek, terwijl mijn secundaire zon als heer 1 al een tijdje op de secundaire Pluto staat.

Het eerste wat me bij dat onderzoek naar haar sterfmoment opviel was dat de graad waarop zich dat jaar de primaire Pluto bevond (23`50 weegschaal volgende de primaire directies van van Dam) bijna gelijk was aan die van Venus als heer 8 in de solaar (24`49) en dat het transiterende MC. daar op 6:43 uur precies bovenop staat (23`57). Maar die samenstand van solaarplaneet en primaire Pluto duurt het hele jaar, terwijl dat transiterende MC er elke dag een keer overheen gaat. Daarom was ik nog lang niet tevreden en bleef met de vraag zitten waarom juist op die dag zich dit voltrok.

En zo kwam ik op het idee eens te kijken naar de dagelijkse beweging van de secundaire cuspen. Wie schetst mijn verbazing dat ik de ware secundaire cusp 8 aantref op 23`53 in de weegschaal?

Verder viel het me erg op dat in diezelfde secundaire horoscoop er eveneens een conjunctie zit van MC en Venus met een orb van 0`21 boogminuten, terwijl de transiterende Venus daar weer orbloos bovenop staat. Waarom juist Venus? Wel ik denk dat dat komt omdat die heerst over het elfde huis in haar radix en zij die dag omgeven werd door haar vrienden/innen. maar het is natuurlijk ook mogelijk dat het juist Venus was omdat zij heerst over die betreffende graad in de weegschaal waar al die punten staan.

Was dit alles nu volkomen toevallig? Of was ik door de kosmos op het spoor gezet van het belang van de ware secundaire cuspen, die ik verder in dit verslag gewoon de secundaire cuspen zal noemen. Dat is de vraag waarmee ik jarenlang nader onderzoek heb gedaan en daarover gaat dit artikel.

Het onderzoek

Ik ben op de eerste plaats gaan zoeken naar een antwoord op de vraag waarom de secundaire cuspen niet met dezelfde tijdsleutel worden voortbewogen als de planeten en of dat altijd zo geweest is. Ik kon hierop geen antwoord vinden bij de hedendaagse moderne astrologen. Alleen van Karen Hamaker vind ik de opmerking dat secundaire cuspen niet bestaan, omdat het nu eenmaal een heel ander systeem is. Dat vond ik nogal onbevredigend, want het is mijns inziens geen antwoord op de vraag waarom we niet de gehele horoscoop met de zelfde tijdsleutel zouden benaderen. Maar ik werd op mijn wenken bediend door Cornelis Gorter die in zijn handboek 'Astrologische chronologie' uit 1939 deze secundaire cuspen als de enig

mogelijke bespreekt en (inderdaad) beschouwt als de aanduiders voor de dag waarop een groter aspect zich voltrekt. Weliswaar gebruikt hij daarbij alleen de secundaire uitgangen, dus Ascendant en MC en betreft hij daarbij alle mogelijke majeure aspecten met radixpunten, terwijl ik als gevolg van de besproken situatie alle secundaire cuspen in mijn onderzoek heb betrokken, maar mij wel heb beperkt tot conjuncties met niet meer dan één graad orb. Want we weten allemaal dat dat de belangrijkste aspecten zijn. Omdat ik daarbij tevens de secundaire planeten, de primaire standen, de solaar én de transits heb gebruikt en ook de huizen waarover de betrokken planeten in de radix heersen, (want daartoe gaf de besproken situatie mij immers alle aanleiding) besloot ik mij tot die nauwe conjuncties te beperken. Anders zou immers het gevaar ontstaan om door gebruik van teveel materiaal altijd wel ergens een toepasselijk aspect te vinden. Een uitzondering op deze regel van de zeer nauwe orb heb ik gemaakt als een transiterende planeet al op een bepaald punt (binnen een graag orb) is geweest, zich ervan verwijderde, maar nog een keer gaat terugkeren. De meeste astrologen zijn het erover eens dat de werking van zo'n transit moet worden uitgesmeerd over die gehele periode. Maar als er toch sprake is van een andere toepasselijke planeet die net niet in orb staat, heb ik die er wel mij vermeld, omdat dit kan wijzen op de noodzaak tot een iets grotere orb. Dit kwam ik vooral tegen als er sprake is van een grote kluit van invloeden die bovenop elkaar staan.

Daarbij heb ik, geheel volgens mijn boven besproken bevindingen, mij niet willen beperken tot aspecten met radixstanden, maar ook gekeken naar raakpunten tussen vooruitgeschoven punten en planeten. Er zijn maar weinig astrologen die zulke raakpunten in hun progressies betrekken, en ik realiseer me dat het de progressieve astrologie er niet eenvoudiger op maakt, maar dat mag uiteraard geen criterium zijn. Voor mij vormde het een grote uitdaging omdat ik al heel vaak heb ervaren dat als twee secundaire planeten bovenop elkaar staan, ik daarvan wel degelijk de werking ondervind, dus ook als die plek waar dit plaatsvindt, geen raakpunten met de radix heeft.

Berekening van de ware secundaire cuspen.

Waar in het lijvige naslagwerk van Gorter vele bladzijden bol staan van ongelooflijk ingewikkelde berekeningen om de exacte positie van de secundaire cuspen te bepalen, ben ik blij in het huidige computertijdperk de astrologie te beoefenen. Want hoewel ik geen programma heb gevonden dat mij deze ware secundaire horoscoop kan leveren, blijkt het met enige oefening toch een vrij eenvoudig klusje te zijn. De methode die gebruik maakt van logaritmetabellen is naar ik aanneem bekend en hier goed toe te passen, maar voor mij bleek deze aanpak eenvoudiger en sneller, vooral nadat ik er enige oefening in had verkregen: Je begint met de exacte stand te bepalen van de secundaire maan op de dag dat iets zich voltrok. Het fijnste is het te werken met een programma dat deze stand tot op seconden nauwkeurig aangeeft. Dan kijk je in de efemeride naar de secundaire dag waarop je deze standen ziet staan en bepaalt ongeveer het tijdstip. Als je weet dat de zon gemiddeld 2.5 boogminuut per uur loopt, is dat niet zo moeilijk. Daarna kijk je hoeveel de gevonden maanstand nog afwijkt van de gezochte positie en neemt daarvan het dubbele in tijd. De maan gaat immers ongeveer 12 graden per 24 uur vooruit. Dus als er bijvoorbeeld nog 01`14`` bij moet, dan doe je 2 minuten en 28 seconden erbij en gaat daarmee door tot de exacte positie is bereikt en dan heb je de juiste secundaire standen van die dag.

Als je eenmaal je secundaire horoscoop hebt gevonden, kun je de tijd vervolgens elke dag opschuiven met 3 minuten en 57 seconden om de standen van de volgende dag te vinden.

Dit is niet helemaal exact zodat na verloop van tijd een afwijking ontstaat, dus moet je de horoscoop af en toe bijstellen met behulp van de exacte positie van de secundaire maan. Op die manier kun je elke dag het verloop van de secundaire standen in je horoscoop volgen. Ik kies er daarbij trouwens voor de plaats waar de horoscoopdrager zich tijdens die gebeurtenis bevond te nemen in plaats van de geboorteplaats. Ik heb bij een aantal gebeurtenissen die zich buiten Nederland afspeelden daartoe duidelijk aanleiding gezien, want alleen daar was sprake van de toepasselijke treffers.

Op die manier heb ik in totaal 78 situaties en gebeurtenissen onderzocht, zowel grote als kleine dingen. Daarbij waren in totaal 16 verschillende mensen betrokken. In die 78 situaties waren er 11 waarin ik geen nauwe conjuncties aantrof, soms waren de orbs te groot, wat met een iets afwijkende geboortetijd te maken kan hebben, maar soms ook kon ik helemaal niets vinden. Bovendien achtte ik in 6 gevallen de gevonden treffers twijfelachtig van aard, namelijk niet voldoende in overeenstemming met de betreffende situatie. Zodat dus het verhaal in deze 17 gevallen niet klopte. Dat betekent dat het bij de overige 60 gevallen wel klopte en dat leek mij toch een te groot resultaat om alles naar het rijk der toeval te verwijzen. Want het gaat hier om ruim 76 procent!

Op de eerste plaats heb ik paar andere sterfgevallen genomen. Ik beschikte over nog vier betrouwbare voorbeelden en vond overal een secundaire cusp in conjunctie met het 8^e principe. Om precies te zijn:
Eerste geval: het secundaire IC op radix heer 8.
Tweede geval: het secundaire IC eveneens op radix heer 8.
Derde geval: Het secundaire MC op de primaire Pluto.
Vierde geval: Secundair cusp 8 op radix heer 8.
In de meeste van deze voorbeelden is sprake van een hoop andere progressies waarin het 4^e en het 8^e principe worden gecombineerd. In voorbeeld twee zelfs zes maal!

Andere situaties

Daarna ben ik gaan kijken naar andersoortige situaties, die echter allemaal van min of meer groot belang waren en heb deze op de zelfde manier benaderd. Daaruit blijkt dat ook in andere gevallen er bijna altijd een toepasselijke samenstand is van een secundaire cusp met een planeet. Ik geef u twee voorbeelden van voorvallen die ik tot nu toe astrologisch niet bevredigend terugvond in de progressies terwijl ik het gevoel had dat er wel iets te vinden moest zijn:

29-06-1997.

Dit was een opmerkelijke geluksdag waarop ik terwijl ik jarig was tegelijkertijd een (biljart)toernooi won en ook nog een andere prijs.

Secundair IC staat conjunct primair heer 9, conjunct radix cusp 5 (plus maansknoop), conjunct solaar maan die daar als heer 5 op cusp 9 staat.

Hier zien we iets dat ik vaker tegenkwam, namelijk een brandpunt van planetaire energieën dat nu door een secundaire cusp wordt geactiveerd. Het aantal keren dat 5/9 voorkomt is immers opvallend groot. Wel moet ik me afvragen waarom het hier cusp vier betreft. (zou dat komen door de vele verbindingen in de radix van het vierde huis met het 5^e en 9^e principe?).

Verder zien we nog bij aanvang van het toernooi: **secundair cusp 5 op de solaar Jupiter.** Het volgende 5/9 verband dus. De prijs was een driedaagse reis!

Ik neem hier de solaar van het jaar daarvoor, omdat hier volgens mij de aanvang van het toernooi geldt en niet de solaar die net is ingegaan op die grote feestdag. Wel zie ik in die volgende solaar heer vijf in vijf staan drie graden vóór dit punt waar radix cusp 5 zich bevindt, maar dat vind ik te ver om hieraan te koppelen.

21-06-2005.

Deze situatie ga ik wat uitgebreider bespreken, omdat het hier een voorbeeld betreft dat mijns inziens toont dat ook het volledig vol zijn van diverse aspecten tegelijk, tot een uitwerking kan leiden als er tegelijkertijd toepasselijke secundaire cuspen in het spel zijn.

Ook kunnen we hier zien hoe verschillende thema's door die secundaire cuspen worden verweven als we alle mogelijke progressies daarbij betrekken.

Op 21-06-2005 maak ik een val waarbij ik mijn voeten verwond en er eentje breek.

Dit is een van de eerste situaties die mij als astroloog verwonderde omdat ik het tijdstip precies wist en op dat moment geen enkel aanknopingspunt vond met mijn radix. Wel viel het mij op dat de ascendant van dat moment op Mars in de solaar stond, terwijl op diezelfde plek zich de secundaire Uranus bevond. In de solaar was Mars al geaccentueerd door zijn positie exact op de descendant, dus oppositie ascendant. Ik heb het daar toen bij moeten laten, maar kon nu deze situatie in het onderzoek betrekken. Wat doen de secundaire cuspen?

De secundaire descendant op de radixpositie van Mars. (Dat Uranus in transit daar slechts 2.5 graad vanaf staat wil ik buiten beschouwing laten omdat de orb te groot is en Uranus zich van Mars verwijderd zonder al daarmee in orb te zijn geweest.)

Verder is er een nauwe conjunctie tussen **de secundaire ascendant en de solaar Jupiter, als heer 11**. Daarbij is dus sprake van een zogenaamde 'gestolde' transit van Jupiter oppositie radix Mars. Deze transit is al lang uit orb maar werkt door zolang de solaar duurt. Jupiter is hier toepasselijk omdat zelfoverschatting (dat doe ik wel even) hier de oorzaak was van het ongeluk.

De stand van de secundaire descendant op radix Mars in plaats van de ascendant die hier een stuk toepasselijker zou zijn mijns inziens, lijkt hier een zwak punt. Maar hier gebeurt iets dat ik vaker terugzag, namelijk de herhaling van de stand uit de solaar. Het is echter niet zo dat ik dat zo veelvuldig tegenkwam dat dit genoeg is om te verklaren waarom dit ongeluk me juist toen overkwam. Daarom moet er meer aan de hand zijn.

Toen ik de secundaire cuspen verder bestudeerde viel het me op dat **secundair cusp 6 zich bevindt op de plek waar ook de transiterende Neptunus stond**. Dit lijkt me toepasselijk omdat het ongeluk plaatsvond terwijl ik bezig was met een klusje met glas. De klus valt uiteraard onder huis zes en om er achter te komen waar we het thema glas kunnen vinden, ben ik te rade gegaan bij het 'astrologisch woordenboek' van Geurink (Astrologische heerserschappen, helaas niet meer in de handel). Daar wordt, naast maan en kreeft, Neptunus genoemd bij glas en overigens ook Mercurius, maar met enige twijfel. Waarom ik toch geneigd ben Mercurius te betrekken is omdat de transit Neptunus zich bevond op 17°20' in de waterman, terwijl Mercurius in mijn radix staat op 17°18' in de tweelingen, een zeer nauwe driehoek dus.

Ik zou daar verder niet zo van onder de indruk zijn geweest als ik niet tegelijkertijd de volgende standen tegenkwam:

Transit maan op 17°17' in de boogschutter

Primaire ascendant op 17°17' in de maagd (in conjunctie met

Secundaire Mercurius op 18°02' in de maagd)

Hier zit dus een zeer nauw t-vierkant met de radix Mercurius in, dat alleen op dat moment door de maan wordt gemaakt.

(Verder zie ik overigens nog de solaar maan als heer 6 op 17°13' in de scorpioen.)

Hier gaat het dus om twee verhalen die als het ware door de secundaire cuspen van die dag met elkaar worden verweven. Ik heb me afgevraagd of dat komt omdat de solaar Neptunus op de descendant van de radix staat. Hij is namelijk (bij)heer 1 in de solaar, waarmee diezelfde Mars-op-de-descendant-stand dus nogmaals herhaald wordt.

Maar we zien ook heer 11 uit de solaar op de secundaire ascendant staan, waarmee de samenstand van Mars in de solaar met de secundaire Uranus dus ook op die dag herhaald wordt. Dat laatste is immers ook een verbinding tussen het 1^e en het 11^e astrologische principe? Daarbij lijkt het me van belang dat Mercurius in de radix heerst over het 11^e huis en daar ook in staat. Nu staat dus die secundaire cusp 6 (die mundaan onder Mercurius valt) op die transiterende Neptunus die zo scherp in aspect met radix Mercurius staat. Hier worden dus twee standen tegelijk geactiveerd door cusp 6 en door de ascendant.

Maar er zijn ook linken tussen beide verhalen in de solaar: daar zien we dat heer 12 in het zesde huis staat en wel in conjunctie met Mercurius en op de graad waar in de radix zich cusp 12 bevindt. Verder staat deze heer 12 in de solaar in een driehoek met de maan die heer zes in negen is, (terwijl Neptunus in mijn horoscoop ook over het 9^e huis heerst en op het IC. staat). Belangrijk lijkt me ook dat maan als heer 6 hier vierkant Neptunus als heer 1 in 1 staat. Heel veel herhalingen van standen dus waarbij steeds weer het 1e, het 6e, het 9e, 11e en het 12e principe betrokken zijn.

U ziet hier dat ik verschillende componenten uit één astrologisch principe op een hoop gooi. Terwijl er natuurlijk een duidelijk verschil is tussen bijvoorbeeld de planeet Neptunus en huis 12. Ik ben namelijk van mening dat de deelname van het 12e huis de werking van een transiterende Neptunus wél kan activeren, mits het dus om vergelijkbare verbindingen gaat en dat eveneens door de solaar wordt bekrachtigd.

De vraag waarom het hier steeds driehoeken betreft kan beantwoord worden door te stellen dat het achteraf allemaal reuze meeviel. Als u zich bedenkt dat ik een enorm groot en zwaar raam liet vallen en dan vervolgens zelf middenin die berg glas terecht kwam is het zeer verwonderlijk dat ik er met slechts een paar gewonde voeten vanaf kwam. En die voeten hebben natuurlijk ook weer alles te maken met het twaalfde principe, dat hier ruimschoots vertegenwoordigd was. Dat Mars in mijn radix in het teken vissen staat, is daarbij uiteraard ook van belang, Neptunus is diens dispositoer en de onderlinge afstand is 135 graden, een anderhalfvierkant dus, hoewel ik daar zelf niet mee werk. Wel heel belangrijk is het volgens mij dat Mars ook in een zeer nauwe conjunctie staat met de maan als heer 12 en zich bevindt in het 8^e huis, waar Neptunus weer over heerst.

Zo ingewikkeld kan het dus zijn. En dit is niet de enige situatie waarin ik zulke verbanden ontdekte. Wel de enige die ik u zo uitgebreid kan tonen als voorbeeld. Is het mogelijk dat door de triggerfunctie van deze ware secundaire cuspen al deze aspecten slechts op deze dag en op dat tijdstip konden uitwerken, precies zoals Gorter al zei? Ik meen dat deze stelling uit mijn onderzoek wel degelijk als hypothese naar voren komt. Dat is dan een tipje van de sluier dat wordt opgelicht over het lot in de astrologie. Een lot dat wellicht minder mysterieus in de horoscoop verborgen ligt dan ik tot nu toe altijd heb aangenomen.

Maar er kwamen nog veel meer interessante dingen naar voren uit mijn onderzoek, daarover gaat dan het volgende deel van dit artikel.

Deel 2: Correctie van de geboortetijd.

Uiteraard is het goed mogelijk dat in een aantal van de gevallen waarbij ik geen toepasselijke treffers aantrof, de geboortetijden niet voldoende nauwkeurig waren. Want dit is natuurlijk wel een systeem waarbij de standen per dag veranderen, zodat er al gauw grote verschillen ontstaan bij afgeronde tijden.

Die noodzaak tot nauwkeurigheid is ook bekend van alle primaire standen, die bij een verschil van vier minuten in tijd gemiddeld al een hele graad opschuiven. Een aangezien ik bij belangrijke gebeurtenissen bijna altijd stuit op de deelname van primaire planeten, kan ook hier geen sprake zijn van toepasselijke treffers bij onjuiste horoscopen. Bij verschillen van meer dan tien minuten is het systeem eigenlijk al onwerkbaar.

Maar zijn de verschillen kleiner dan dat, dan blijkt dat we hiermee eigenlijk ook heel goed geboortetijden kunnen corrigeren. Want stel dat bij een minimum van vijf gebeurtenissen er toepasselijke planeten in de buurt van secundaire cuspen staan, met steeds een afwijking in dezelfde richting, dan is het mogelijk om die horoscoop hiermee bij te stellen.

Maar dat je hier ook erg voorzichtig mee moet zijn en nooit over een nacht ijs mag gaan met je conclusies blijkt uit het volgende geval waarmee ik bijna de mist inging omdat ik de werkelijk activerende cusp niet direct herkend had. Het betreft een ernstig verkeersongeval dat voor een jonge vrouw een jarenlange periode van operaties en revalidatie inluidt, terwijl het ook duidelijk is dat zij nooit meer de oude zal worden of normaal werk zal kunnen verrichten. Typisch een situatie waarbij dit systeem iets moet opleveren als ik een vrij betrouwbare tijd heb. Maar ik was in eerste instantie nogal teleurgesteld.

De grote transit was: Uranus als heer 8 conjunct Mars als heer 11 in 8.

Verder zag ik dat de secundaire zon als heer 3 nu bovenop de radix conjunctie van Mercurius en cusp 3 was beland. Dichtbij, maar op 2 graden afstand stonden de secundaire maan en Venus als heer 11. Daar bevond zich tevens de solaar Mercurius; en op deze 'energiekluit' van 6 punten had een paar dagen daarvoor de secundaire cusp 8 gestaan! De horoscoop hoefde maar 10 minuten terug om op die fatale datum deze treffer te geven. Maar omdat zij een tijd had van 10 minuten over het uur, leek dit niet erg logisch en heb ik die zaak maar op de stapel raadselen gelegd. Totdat ik er nog eens naar keek en wat toen bleek:

De activering komt hier niet van cusp 8 maar van **cusp 11. Op die plek staat namelijk de solaar Pluto die als heer 11 conjunct de solaar ascendant staat.** En dat betekende het derde 11/8/1 verband. Want ik zag tevens de transit mars (heer 11) toenemend conjunct de primaire Uranus die dus heer 8 is. Deze conjunctie had op dat moment nog anderhalve graad te gaan, maar misschien moeten we bij meerdere treffers tegelijk wel van een iets grotere orb uitgaan, vooral als er sprake is van een toenemende conjunctie.

Verder is er nog sprake van de **secundaire cusp 12 op de primaire Jupiter als heer 6**, waardoor het verlies van gezondheid kan worden aangegeven. Jupiter staat in de radix scherp vierkant op Mercurius als heer 12, terwijl Mars in 8 daar een t-vierkant van maakt.

Dodelijke verkeersongevallen.

Gedurende het onderzoek groeide bij mij het besef dat ik tot nu toe teveel had gewerkt met horoscopen en situaties die alleen ikzelf ken en dat andere astrologen niet kritiekloos bereid zullen zijn (en terecht!) om wat ik zeg zonder slag of stoot aan te nemen. Dus ging ik op zoek naar bekende mensen van wie data met belangrijke gebeurtenissen publiek bekend zijn, en dan vind je vooral sterfdata. Het blijkt echter nog niet eenvoudig om mensen te vinden

waarvan de geboortetijden heel exact en overal hetzelfde zijn. Zo modderde ik een tijdlang aan terwijl mijn 'onderzoeksclubje' (de sec.zon/Pluto-samenstand die ondertussen beland was op mijn radix Jupiter) maar in dat enorme grote secundaire 8° huis bleef staan.

Maar op de dag dat cusp acht was aangeland op de secundaire Uranus kreeg ik een lumineus idee. Opeens herinnerde ik me een boek uit mijn boekenkast, waarin dodelijke verkeersongevallen worden besproken: 'De astrologie van ongelukken' door C.E.O. Carter, met een toevoeging over dodelijke verkeersongevallen van dr. C. Kuypers. (Uitgeverij Schors 1983). In dit boek wordt vooral het belang van de primaire directies bij zulke belangrijke gebeurtenissen onderstreept.

Daar vond ik wat ik zocht in (helaas slechts) vier voorbeelden met heel exacte geboortetijden, inclusief de datum van het ongeluk. Daarmee ben ik toen aan de slag gegaan. Kuypers wijst op het belang van de primaire ascendant bij ongelukken en de deelname van Mars en Uranus. Het eerste wat mij opviel is dat er kleine verschillen zijn tussen de primaire standen die ikzelf gebruik (volgens het systeem van van Dam) en die ik in het boek tegenkom. Maar ook is het heel duidelijk dat Kuypers met afgeronde getallen werkt. Omdat ik slechts wil kijken naar nauwe conjuncties is dat wel een probleem. Om in dit stadium van het onderzoek te gaan kijken of ik volgens andere primaire directies moest gaan werken, leek mij onmogelijk, maar ook niet erg zinvol, omdat deze standen bij de eerdere voorbeelden wel tot talloze treffers hebben geleid. Ik heb er dan ook voor gekozen de bevindingen van Kuypers gewoon over te nemen en daar die van mijzelf aan toe te voegen.

Een moeilijkheid waar ik hierbij op stuitte is dat Kuypers mij geen details biedt in de vorm van tijdstip en plaats van het ongeluk. Terwijl dat makkelijk een hele graad kan schelen op de cuspen. Ik heb er maar voor gekozen in alle gevallen de geboorteplaats te nemen en het middaguur, maar moet er rekening mee houden bij gevallen die er net naast zitten, dat dit daarvan de oorzaak kan zijn.

Ik laat u hier de resultaten zien inclusief alle gegevens die nodig zijn om mijn bevindingen na te rekenen:

Voorbeeld 1: Elly. Geboren te Apeldoorn op 20-11-1958 om 15.28 M.E.T.

Dodelijk ongeval op 15 december 1970.

Volgens Kuypers: primaire ascendant conjunct Mars, als heer 1, geactiveerd door de secundaire maan, die vierkant die Mars staat. Dit aspect blijkt echter al een halve maand geleden vol te zijn geweest en Kuypers geeft verder geen antwoord op de vraag waarom het juist op deze dag gebeurde.

We zien de **secundaire ascendant bijna staan op cusp 3 van de radix** (terwijl heer 3 in 8 staat, inconjunct Mars in 1). Omdat er nog 1 graad en 7 boogminuten te gaan is, mag ik die officieel niet meenemen. Maar omdat ik het tijdstip van het ongeluk niet weet en die secundaire ascendant gemiddeld meer dan een graad per dag verschuift, is het heel goed mogelijk dat die wel in orb was.

Wel zien we heel duidelijk **het secundaire IC (Levenseinde ligt in het vierde huis) nauw op Uranus** staan. Die is in de radix heer van het twaalfde en elfde huis, terwijl heer 4 in 12 staat.

Verder zien we: primaire Uranus conjunct radix Pluto (in de radix staat Uranus nauw vierkant heer 8 als heerser van Mercurius, heer 3).

Primaire Neptunus conjunct de radix zon.

(Een nog terugkerende) transit van Neptunus over Venus als bijheer 1.

Terwijl Mars op die dag over Neptunus loopt.

(Overigens staat Mars in de solaar bovenop cusp 8, op dezelfde plek als de secundaire knoop)

Voorbeeld 2: Rudi. Geboren te Apeldoorn op 11-01-1955 om 00:10 M.E.T.

Dodelijk ongeval op 6 april 1974.

Volgens Kuypers: Primaire ascendant vierkant het midpunt van zon oppositie Uranus.

Hij ziet de secundaire maan als de trigger hiervan door diens vierkant met Uranus.

Verder staat transit Uranus ook vierkant de nauwe Uranus/heer 3 conjunctie (in de radix staat heer 8 op cusp drie, ongeaspecteerd, net als Mercurius)

Transit Uranus staat ook conjunct radix Neptunus.

Wat zien we bij de secundaire cuspen?

De secundaire ascendant staat conjunct deze secundaire en ongeaspecteerde heer 8, op de plek waar zich nu ook de primaire conjunctie van cusp 3 met heer 8 bevindt en eveneens de transit maansknoop.

Het secundaire MC staat precies op Neptunus.

Verder is het opvallend dat de secundaire cusp 3 nog 1.5 graad te gaan heeft om te belanden op de radix Mars.

(In de solaar zien we heer 3 in 8 conjunct Mercurius, terwijl heer 8 op de ascendant staat in duet met Uranus, die laatste staat precies daar waar radix Neptunus staat en op 6 april dus het secundaire MC).

Voorbeeld 3: Simone. Geboren te Beek (LB) op 08-06-1970 om 13:44 M.E.T.

Dodelijk ongeval op 24 februari 1973.

Volgens Kuypers: Primaire ascendant vierkant Mars als heer 8 en conjunct Uranus.

Verder zien we een transit van Pluto als heer 3 over de ascendant/Uranus conjunctie gaan, dus ook vierkant Mars als heer 8.

Sluiten de secundaire cuspen van deze datum hier op aan?

Het secundaire IC heeft nog anderhalve graad te gaan voor die op deze Pluto als heer 3 is aangekomen. Dus die mag ik officieel niet meetellen. Maar als plaats en/of tijdstip hier onjuist zijn is het goed mogelijk dat deze zo toepasselijke conjunctie daar en op dat moment wel in orb was.

De transit van Mercurius op de plek van het ware secundaire MC is hier wellicht de trigger die Kuypers verder niet vermeldt en dus wellicht ook niet kon vinden. (Mercurius staat in de radix in acht en heerst over Pluto als heer 3 in 12, waarmee hij ook een nauwe driehoek vormt, terwijl de heer van Mercurius Mars is, die als heer 8 op het MC. staat.).

De solaar biedt hier duidelijk veel minder aanknopingspunten, behalve Neptunus die als heer 1 in het 8^e huis staat.

Voorbeeld 4: Henk. Geboren te Apeldoorn, op 15-08-1938 om 03:07 A.Z.T.

Ernstig verkeersongeval op 28-05-1971, (waarbij hij vrouw en kind verliest en zelf blijvend invalide raakt).

Kuypers: Primaire ascendant conjunct Mars.

Als transits zie ik Pluto op het IC staan, althans de solaar Pluto (gestolde transit, zoals dat heet), op dezelfde plek waar ook de primaire cusp 3 zich bevindt.

Verder staat de primaire Pluto op de radixzon als heer 3 (én heer 2, want het 2e huis is het 8e van het 7e en gaat dus over de dood van zijn vrouw)

In de radix zien we heer drie en twee conjunct Mars en vierkant Uranus als heer acht.

Wordt dit door de secundaire cuspen geactiveerd?

Hier zien we een samenstand van **secundair IC met een secundaire**

Mars/Mercuriusconjunctie, die nog 1.5 graad te gaan heeft. Ook hier weer bij een iets afwijkende plaats en tijd al gauw wel in orb. Mercurius is in de radix heer 12 en dat is het 8^e van het 5^e, de dood van het kind.

Secundair cusp 12 staat op transit Saturnus, die heer 7 is, wat op verlies van de partner duidt. (En misschien ook wel dat de gebruikelijke voorzichtigheid van Saturnus op die dag in de mist was verdwenen? Dat lijkt me zeker mogelijk als we ook de samenstand van **secundair cusp negen met transit Mars**, daarbij betrekken.)

Verder zien we **secundair cusp 2 op de radixascendant** staan.

Dus heel veel aanwijzingen die erg toepasselijk zijn.

Ook hier weinig aanwijzingen in de solaar behalve Neptunus als heer 1 in 8.

Kuypers biedt helaas niet meer gegevens die ik kan verwerken. Hij vertelt wel dat hij in totaal tien verkeersongelukken heeft bestudeerd, maar geeft alleen deze vier voorbeelden die zijn uitgangspunt onderschrijven. Er waren er nog twee die eveneens volgens Kuypers een vierkant lieten zien tussen de primaire ascendant en Mars. Maar voor wat betreft de overige vier gevallen vind ik zijn resultaten niet erg overtuigend. Want daar zitten allerlei, dus ook mineure aspecten bij met allemaal verschillende radixpunten. Bijvoorbeeld een oppositie met de maan, juist gepasseerd. Hij maakt ook melding van een geval waarbij de primaire ascendant geen treffers geeft.

Ik wil niet beweren dat ik het in mijn onderzoek beter doe en overtuigender resultaten behaal, want ik heb veel respect voor het werk van oude gerenommeerde astrologen. Bovendien is het duidelijk dat ook in mijn onderzoek heel veel verschillende raakpunten naar voren komen waar niet echt een lijn uit te halen valt, enkele gevallen het helemaal laten afweten en andere situaties door derden als wellicht te ver gezocht kunnen worden geïnterpreteerd.

Dus laat ik de conclusies verder graag aan de lezer over.

Deel 3: Synastrie in progressies.

In de progressieve standen van de mensen wiens voorbeelden ik hier heb gebruikt zag ik heel vaak opmerkelijke overeenkomsten tussen de horoscopen van twee mensen die samen iets meemaakten. Het blijkt dat we niet zomaar juist met die persoon dat meemaken. Dat gaat dus over de synastrie in progressie tussen twee mensen die door een bepaalde gebeurtenis met elkaar verbonden waren. Daarom wil ik dit verslag afsluiten met voorbeelden van zulke overeenkomsten:

A: Op de dag dat ik mijn vriendin zie sterven:

Secundair cusp 8 is gelijk aan haar radixconjunctie ascendant/Saturnus/Venus.

Secundair cusp 12 staat op haar radix maan.

B: Een dag met opvallend veel irritatie tussen mij en mijn dochter laat zien:

Terwijl haar secundair IC staat op haar secundaire zon/Marsconjunctie, staat bij haar de secundaire ascendant op de plek waar bij mij radix Pluto zich bevindt.

C: Op de dag dat ons kind geboren wordt:

De primaire ascendant van de vader staat op de secundaire maan van de moeder.

De secundaire ascendant van de moeder staat op de primaire maan van de vader.

D: Als ik samen met mijn zus een grote geldprijs win met het tvspel Lingo:

Haar secundair MC staat op haar Jupiter, (die in de radix heer 2 is, vierkant Venus in negen.)

Mijn secundaire ascendant staat twee graden verder op mijn Neptunus, heer 9 (die sextiel Jupiter als heer 5 staat).

E: Als mijn dochter samen met haar vriendin valt met een fiets (waaraan ze een blijvend litteken in haar gezicht zou overhouden) is het de dag dat haar secundaire ascendant staat op haar secundaire Mercurius.

Opvallend is verder dat bij haar de secundaire cusp 8 staat op mijn Mercurius, terwijl ik natuurlijk niet aan het fietsen was. Zou dit te maken kunnen hebben met het symbiotische contact dat er doorgaans is tussen ouders en jonge kinderen? Feit is dat het gebeurde in datzelfde jaar waarin bij mij de secundaire conjunctie tussen Mercurius en Jupiter vol was (het jaar waarin ik ook prijzen met spelletjes won). Omdat Jupiter bij mij heer 5 is, en Mercurius behalve heer 3 tevens heer 11, lijkt het mij voor de hand te liggen dat deze combinatie hier ook in het spel was. Hierop nu valt het secundaire MC van mijn dochter die dag.

Op diezelfde plek waar haar secundaire cusp acht en mijn Mercurius staan, zien we ook de primaire cusp 11 van de betrokken vriendin.

Verder zien we haar primaire Mars (die in de radix in 11 staat, geregeerd door Mercurius) bovenop de zon staat van mijn dochter.

Mijn dochter heeft de secundaire zon op haar eigen radix mars en de secundaire Mars op haar primaire zon. Zij deden in die tijd vaak gevaarlijke dingen samen (haar vriendin had zon in ram, mijn dochter haar maan, die eerste nam uiteraard het initiatief, wat we zien aan de transit Mars op secundair cusp 11 bij mijn dochter.)

Maar er is nog iets heel vreemds aan de hand:

Haar secundaire cusp 8 staat op 17°59' tweelingen, mijn radix Mercurius op 17°18'.

Mijn secundaire ascendant is 17°13' in de maagd, haar secundaire Venus 17°01'.

De primaire ascendant van mijn dochter is 17°30' in vissen.

De transiterende ascendant op dat moment is ongeveer 17°50' in boogschutter.

Dat zijn dus weer heel andere aanwijzingen die ervoor pleiten grote aspectpatronen met nauwe orb ook in dit systeem te betrekken, maar zover ben ik nog niet gekomen. Bovendien valt erg op dat in de situatie van mijn val met het glas ook al sprake was van die 17° graad in de beweeglijke tekens. Misschien komt het gewoon omdat mijn radix Mercurius zich daar bevindt, maar het is ook mogelijk at ik gestuit ben op een paar gevoelige graden. Daar moet ik nog verder onderzoek naar doen.

Maar er waren ook gevallen bij waarin ik geen vergelijkbare standen aantrof in synastrie, al was dat ook nu weer een duidelijke minderheid. Het zette me aan tot nader onderzoek en op dit punt heb ik composites onderzocht. Ik heb allerlei horoscopen met elkaar gecombineerd en daar kwamen soms heel opmerkelijke treffers uit, maar als dat dan niet terugkwam in andere voorbeelden, was dat weer het bekende dode spoor waarop ik wel vaker ben beland.

Secundaire composites

Maar één combinatie gaf wel zoveel opmerkelijke treffers dat ik u die niet wil onthouden; dat was namelijk de composite van de twee secundaire horoscopen van mensen die samen iets meemaken. Ik laat nu verder alle andere betrokken aspecten weg en toon alleen waarom ik denk dat dit soort horoscopen veel meer aangeeft wat op een bepaalde dag tussen mensen gebeurt dan de transits op de gewone composite die me zo vaak hebben teleurgesteld.

In diezelfde situatie van het fietsongeluk van mijn dochter met haar vriendin heb ik eerst haar secundaire horoscoop met de mijne gecombineerd (want ik was er erg van onder de indruk): De secundaire composite cusp 3 is 17°18' boogschutter, het 7^e punt van dit grote vierkant vol in orb, daar waar ook de transit ascendant stond.

De plek van die transit Mars conjunct haar secundaire cusp 11 is hier slechts een graad verwijderd van de composite Pluto.

Terwijl transit Uranus hier als heer 5 op 7°37' in de waterman staat, zien we een scherp inconjunct met Jupiter die hier als heer 3 in 11 staat op 7°34' in maagd.

Verder valt op dat er een exacte conjunctie in deze horoscoop zit tussen maan en heer 8.

De maan staat op 10°08'11`` en heer 8 op 10°08'45``. Deze positie is uiterst actueel omdat de val van mijn dochter voor mij oud zeer activeerde en daarmee een belangrijk verwerkingsproces in gang zette.

Dan is er ook nog een exacte conjunctie aan de hemel van maan (24°59') en Mercurius (25°11'), die hier op het composite MC staat (25°00').

In de secundaire composite van de beide meisjes:

Cusp 8 is 0°05' in tweelingen, terwijl radix cusp 3 van mijn dochter op 0°02' graden staat. (Zij was de enige met letsel)

De ascendant is nog een halve graad verwijderd van haar radix Mars die bij haar vriendin op het IC staat.

Er zit een exacte conjunctie in het derde huis van Mercurius als heer 11 op 3°15' en Saturnus als heer 3 op 3°32'. Je zou misschien denken dat Saturnus juist maant tot voorzichtigheid.

Maar met al die geactiveerde Marsaspecten samen met het 11^e huis, neem ik aan dat Saturnus hier deze twee waaghalzen de beperking toonde van wat je met een fiets kan doen.

In het voorbeeld van een stel dat voor het eerst seksueel contact had, zien we in hun secundaire composite:

Cusp 8 staat conjunct Mars, daar staat transit Uranus in oppositie mee.

De ascendant is anderhalve graad verwijderd van de zon als heer 5 in zijn horoscoop.

En het MC ook anderhalve graad van Jupiter als heer 5 in haar horoscoop.

Het 8^e huis, Mars en het vijfde huis zijn volgens mij precies de punten die met seksualiteit verband houden.

Verder zien we de transit maansknoop op de descendant staan (dit hebben ze altijd als het begin van hun relatie beschouwd)

Dan de secundaire composite van een ander stel dat de datum van het eerste contact onthouden heeft:

Cusp 8 staat op de transit Uranus (die bij de man een oppositie maakt met Venus en bij de vrouw een driehoek met Pluto als heer 8).

Cusp 5 is de plek waar hij zijn radix conjunctie van Uranus met heer 5 heeft staan, allemaal weer hele nauwe aspecten.

Het IC is de plek van haar Pluto als heer 8 (slechts 0°05' orb).

Dan de secundaire composite van mijn zus en mij toen we Lingo wonnen:

Daar zagen we al die activeringen van het 9^e principe, terwijl er in beide radixen toepasselijke Jupiteraspecten speelden. Wat ik daar nog niet bij vertelde is dat er een conjunctie in de gewone composite zit van de ascendant met Jupiter.

Wat zien we op deze dag in de secundaire composite?

Venus die als heer 11 op cusp 9 staat in toenemende conjunctie (nog anderhalve graad te gaan) met Uranus als heer 3.

Verder staat hier heer 5 in vijf op de plek van mijn radix MC.

En de maan staat op de heer van vijf in de horoscoop van mijn zus.

Terwijl de zon hier heer 9 is en in 9 staat op 5`58 in maagd.

Op diezelfde plek zien we weer zo'n brandpunt:

Mijn secundaire conjunctie van Mercurius (heer 2, 3, en 11) op 6`08 maagd en Jupiter (heer 5) op 6`28 in maagd.

Haar radix Mercurius staat hier anderhalve graad van verwijderd, op 7`40

Bij zo'n brandpunt van planetaire energieën vermoed ik dat een grotere orb werkt.

Haar eigen volle secundaire conjunctie tussen Mercurius en Venus (orb van 0`00`18``) staat daar dan weer ruim drie graden vanaf op de 11° graad, maar dat is misschien teveel om bij dit punt te betrekken. Wel acht ik het heel opvallend dat we beiden een volle secundaire conjunctie op onze Mercurius hebben (die toch gaat over je zus en in combinatie met het 5° huis over woordspelletjes). De een rechtstreeks met Jupiter, en de ander met Venus die in de radix in negen staat en heerst over Jupiter. Dat is dus een meer indirect, maar mijns inziens wel vergelijkbaar verband.

Maar mij is hierbij nog iets heel belangrijks opgevallen. Ik heb zo nu en dan ook eclipsen op cuspen zien werken. Maar hier zien we dat er een eclips was op de dag voordat wij wonnen op 10 graden maagd. Ik ben nog bij Bernadette Brady te raden gegaan omdat zij aan elke eclips een aparte duiding geeft en er ook heel positieve uitwerkingen mogelijk zijn, maar hier was slechts sprake van ongeluk en tegenvallers. Hier is dus een duidelijke waarschuwing op zijn plek: als er verder niets dan jubelaspecten spelen, kan blijkbaar zo'n eclips niet zoveel roet meer in het eten gooien.

Dit zijn nog maar vijf voorbeelden waarvan ik meen dat de secundaire composite mede verklaart wat er die dag gebeurde. Dat is natuurlijk lang niet genoeg en dit onderzoek is dan ook nog in volle gang. Maar ik wilde het u niet onthouden, omdat het mijns inziens zo opmerkelijk is. Maar ik zal er verder (nog) geen conclusies uittrekken.

Samenvattend.

Dat wil ik echter wel voor wat betreft de werking van de secundaire cuspen.

Ik heb veel meer voorbeelden met toepasselijke treffers gevonden dan ik in dit artikel kwijt kan. Het zal u duidelijk zijn dat bij zo'n astrologisch onderzoek we erg veel gevallen nodig hebben om iets te mogen beweren. Ik heb aan het begin van dit artikel het percentage genoemd van 79 (namelijk 60 van de 78 gevallen), waarin ik de standen heel toepasselijk acht.

Ik hoop anderen gestimuleerd te hebben om hier zelf verder naar te kijken. Want alleen als alles wat ik gevonden heb gebaseerd was op toeval, subjectieve interpretatie of een kwestie was van het ernaar toe praten, kan nog beweerd worden dat de ware secundaire cuspen niet werken.

Maar als u, net als ik van mening bent dat het aantal treffers toch wel heel erg groot en toepasselijk was bij de beschreven situatie, denk ik dat we in de astrologie onze kijk op de secundaire cuspen zouden moeten herzien.

Zoals volgens mij blijkt zijn deze ware secundaire cuspen gevoelige punten die ervoor kunnen zorgen dat vergelijkbare standen in progressie op die dag gerealiseerd worden. Precies dus

zoals Gorter in zijn boek uit 1939 al beweerde, al beperkte hij zich tot ascendant en MC. Wel heb ik gezien dat het maar zelden ging om een directe activering van een bepaalde transit zelf. Veel vaker was er een meer indirect contact tussen cusp en progressief aspect. Soms was het contact zelfs dermate ingewikkeld dat ik denk met recht te mogen stelen dat het niet mogelijk is op deze manier iemands dood, ongeluk of geldprijs op die dag te kunnen voorspellen. En gelukkig maar, want ik was er ook helemaal niet op uit een onfeilbaar voorspelsysteem te ontdekken. Ik wilde slechts aantonden dat de secundaire cuspen wel werken. En voor zover ik dingen gevonden heb die, meer dan de instrumenten die ik tot nu toe gebruikte, aangeven wanneer iets zich voltrekt, moeten we ons realiseren dat het vooral om een vergroting van mogelijkheden gaat. En het lijkt me duidelijker dat hoe meer aspecten tussen twee of drie bepaalde astrologische principes in orb zijn, hoe groter de kans dat een vergelijkbaar contact van de secundaire cuspen dat aspect lostrekt.

Daarbij is uit dit onderzoek volgens mij eveneens de conclusie te trekken dat ook het helemaal vol zijn van bepaalde aspecten een trigger-functie kan hebben, vooral als tegelijkertijd een toepasselijke secundaire cusp actief is. Het gaat dus steeds weer om de combinatie van factoren, net als bij de duiding van een radix.

Ik heb ook gekeken naar het aantal keren dat bepaalde cuspen betrokken waren. Want het is duidelijk dat, zeker in ernstige gevallen, de hoekcuspen overwegen. Daarbij heb ik alle situaties genomen die ik in de lezingen die ik hierover geef bespreek, maar in dit artikel helaas niet kon vermelden. Dat zijn er 45 geweest, waarin ik 68 conjuncties aantrof met secundaire cuspen. Daarvan zijn er 41 voor rekening van de hoekcuspen met de volgende indeling:

Secundaire ascendant: 14

Secundair MC: 9.

Secundair IC: 13.

Secundaire descendant: 5.

De overige cuspen komen allemaal 2, 3, of 5 maal aan bod.

Het is natuurlijk bekend in de progressieve astrologie dat met name ascendant en MC ook los van hun eigen betekenis een bepaalde stand kunnen activeren door hun concretiserende werking. Tevens lijkt me duidelijk dat we hier met assen te maken hebben, zodat we er ook steeds rekening mee moeten houden dat een conjunctie met een punt tegelijkertijd een oppositie is met het andere punt van de as. Zo zien we bij de sterfgevallen niet zozeer de as ascendant/descendant actief maar meestal de MC/IC-as. (vierde huis gaat over het levenseinde). Terwijl dat bij de ongelukken uiteraard andersom is. Geheel in overeenstemming dus met de astrologische opvattingen, maar het betreft hier dus wel de secundaire cuspen die nooit worden gebruikt.

Dat de descendant (en het MC ook enigszins) hier minder vaak voorkomen, heeft natuurlijk ook met de onderwerpen te maken. Als het vaker zou zijn gegaan over relaties en/of maatschappelijke positie zou dit ongetwijfeld anders zijn verdeeld.

Ik heb tevens het aantal voorbeelden dat ik heb onderzocht onderverdeeld in wel/niet ernstige gevallen. Daarbij blijkt dat in de ernstigste situaties er meestal sprake is van een brandpunt van planetaire energieën en daar gaat dan heel vaak een toepasselijke secundaire cusp overheen op die dag.

In zo'n brandpunt kan sprake zijn van radixpunten, solaarstanden, primaire en secundaire planeten en punten. We moeten daarbij in de gaten houden dat het niet zoveel zegt als de secundaire Mercurius, Venus en Mars op dezelfde plek staan als hun primaire posities. Want de voortgangsnelheden van deze punten komt nogal eens overeen. Toch ben ik geneigd ze er allebei bij te zetten als er op diezelfde plek zoveel meer staat.

Soms betreft het hier een punt waar de radix geen enkele aansluiting mee heeft. Om zeker te zijn dat ik daarbij niets over het hoofd zag heb ik ook allerlei nieuwe punten in dit onderzoek betrokken, zoals de zwarte maan en Cheiron. Daar werk ik doorgaans niet mee, maar het leek me van belang te kijken of hun werking door dit onderzoek wordt onderstreept. Er waren zo nu en dan wel trefpunten mee, maar slechts zo incidenteel dat het me verantwoord leek ze verder buiten beschouwing te laten.

We zijn doorgaans in de progressieve astrologie niet geneigd om vooruitgeschoven standen met elkaar in progressie te beschouwen. Een van de belangrijkste uitgangspunten is immers dat er iets uit de radix moet worden geactiveerd als er iets gebeurt. Uit mijn onderzoek blijkt echter dat er heel belangrijke dingen kunnen gebeuren zonder dat er een link met een radixstand waarneembaar is. We zien dan echter wel linken met de secundaire horoscoop, en vaak wordt dat verhaal ondersteund door primaire standen en de solaar.

Dit lijkt mij een belangrijke aanvulling van ons inzicht in astrologische progressies. Vaak wordt gebruik gemaakt van in mijn ogen heel onbelangrijke aspecten om een voorval te verklaren. Ik denk nu een toevoeging aan dat systeem te moeten maken voor aspecten tussen vooruitgeschoven punten, waarbij we ons naar mijn mening moeten beperken tot de nauwe conjuncties. Aspecten van minder groot gewicht dienen dan als het zoveelste contact tussen bepaalde verbanden. Dan kunnen we alles dat er maar één keer in staat uit ons verhaal verwijderen, omdat het om nauwelijks of niet waarneembare ervaringen gaat. Dat blijkt volgens mij ook uit het grote aantal voorbeelden dat ik heb verzameld van kleine dagelijkse situaties waarbij heel vaak een secundaire cusp op een secundaire planeet stond. Alleen als er tevens meer aan de hand was rond de secundaire planeet die werd geactiveerd, bleek de gebeurtenis van groter gewicht.

Misschien is van te voren best uit te rekenen wanneer dergelijke brandpunten van energie zich voordoen in de secundaire horoscoop, maar persoonlijk heb ik er geen behoefte aan preciezer voorspellingen te kunnen doen.

Vanuit de psychologische invalshoek waarbij ik me het meest thuis voel is het zinnvoller die brandpunten te beschouwen als gevoelige plekken die op bepaalde dagen in het jaar de kans verhogen dat er iets gebeurt.

Wat kun je er dan wel mee doen?

1. Op de eerste plaats natuurlijk het idee ter discussie stellen dat we bij de secundaire directies niet naar de cuspen zouden moeten kijken. Deze cuspen hebben namelijk naar mijn idee een sterkere trigger-functie dan de bekende trigger van de snelle transits. Zo kun je dus ten tijde van bepaalde transits de dagen aanwijzen waarop er een grotere kans is dat zo'n aspect zich voltrekt.
2. Verder blijkt mijns inziens ook dat we de conjuncties tussen vooruitgeschoven punten bij onze progressies moeten betrekken om het verhaal compleet te krijgen. Ik stel voor ons daarbij tot de nauwe conjuncties met maximaal een graad orb te beperken en geen andere aspecten hierbij te betrekken. Deze orb kan vergroot worden tot anderhalve graad als er meerdere punten betrokken zijn.
3. Als je het verloop van je eigen secundaire horoscoop per dag volgt krijg je heel veel inzicht in de werking van planeten en huiscuspen. Als je bijvoorbeeld ziet dat op de dag dat cusp 4 op Pluto staat iemand je iets zegt wat een verborgen gevoel blootlegt, ervaar je dat niet alleen veel bewuster, maar verdiept zich ook je inzicht in waar Pluto over gaat en wat cusp vier daarbij betekent.
Maar soms is er ook niets merkbaars waarneembaar. We hebben gezien dat dat te

maken heeft met de afwezigheid van andere actieve aspecten op dat moment en van wat er in de radix staat op dat vlak. Dus als je gewoon open blijft staan voor wat er gebeurt zonder iets te verwachten, kan het brede scala aan mogelijkheden van een bepaalde combinatie zich tonen. Zo heb ik al heel vaak dingen achteraf kunnen plaatsen, zonder op dat moment de secundaire stand te herkennen.

4. Zoals ik eerder al heb laten zien, kun je er ook correcties op geboortetijden mee uitvoeren, mits de tijd niet al te veel afwijkt van wat bekend is en je een voldoende aantal gebeurtenissen neemt.

Threes Brouwers
November 2009.